

Szerkesztőségi iroda,
hová a lap szellemi ré-
szére vonatkozó közle-
mények küldendők: fő-
utca 186. szám.

Kiadó hivatal:

Nagy Ferenc könyv-
kereskedése, hová az
előfizetési pénzek, hir-
detések, hirdetés-díjak
és reclamatiók
küldendők.

BÉKÉS

POLITIKAI ÉS VEGETES TARTALMU KOZLÖNY.

Hirdetések felvételnek: Gyulán a kiadó hivatalban; Pesten: Lang Lipót nemzetközi hirdetési irodájában (Erzsébet tér 9. sz.) Továbbá Neumann B. (Kigyó utca 6. sz.), és Singer Sándor (3 korona utca 5. sz.) hirdetési irodájában. — Hirdetési díjak: Három hasábos Garmondsor háromszori hirdetésnél 5 kr. Terjedelmes vagy többször megjelenő hirdetések kedvezőbb feltételek mellett vétetnek fel. — Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr. — A „Nyiltér”ben a 3 hasábos Garmondsor díja 15 kr.

Megjelen

hetenként kétszer, va-
sárnap és csütörtökön.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordással,
vagy vidékre postán

egész évre . 6 frt —
fél „ . 3 frt —
negyed „ . 1 frt 50

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Rólunk magunknak.

Napjaink a munka, a tevékenység napjai; legalább azoknak kellene lenniök, s ha nem találunk mindenütt az idők kívánalmához mért tevékenységet, s ha a közönyösség vagy télettség burjánját látjuk is magunk körül sűrűn tenyészni, ez legfeljebb annak bizonyosságául szolgálhat, hogy az idők intó szavát megértetni, érdekeinket kellőleg méltányolni, egy szóval: napjaink s helyzetünk jelentőségét fölfogni, nem mondjuk, hogy nem tudjuk, de — legalább a tények után ítélve — fölfogni egyre késünk.

Nélkülözünk az egyéni tevékenységet, mely a társulati tevékenység alapja; innen van az, hogy társulataink — kevés kivétellel — csak vegetálnak s az élő-halottakra emlékeztetnek; innen van, hogy hatóságai testületeink léteüket csak azzal árulják el, hogy léteükről semmi jelt sem adnak. Egy pár ivnyi jegyzőkönyvi határozat, mely vagy teljességbe megy, vagy nem; egy-két szóvirágos dictió, melynek gyakorlati célját hiába találgatnók: ez eredménye a tanácskozásoknak, melyeket pro forma, a hírért, és mert elvégre meg kell lenni — végig unatkozunk. — Lásd törvényhatóságainkat.

Sajátságos jelenség és — egyáltalán nem vigasztaló; sőt szemben a teendő roppant halmazával, mely a törvényhozás, a kormány és egyesek fokozott tevékenységét teszi elodázhatlanná — valóban szomorú is.

A pezsgő élet s az egyéni tevékenység nyilatkozatait hiába keresnők ott, hol azokat a közérdek sikeres előmozdítása céljából, mint mellözhetlen tényezőket találunk kellene, s ha itt-ott a jóakarát, vagy őszinte érdekeltség némi jeleit szemlélhetjük is: a jóakarát megmarad jóakaratként, az érdekeltség pedig beéri azzal, hogy egy pár frázisban tör utat magának, melyre nem sokan hallgatnak.

Átalan véve: az ugynevezett republikai erényekkel nem igen dicsekedhetünk.

Igényünk pedig van elég; aránytalanul több, mint a mennyit tetteink és törekvéseink mérve után jogosan támaszthatnánk. Nincs az a kormány, mely mindannak megfelelhette, mit nálunk a kormányzattól megkivánnak és nincs az a hiába vagy tévedés, melyet szépszerével a kormány vagy törvényhozás nyaka köré ne tudnánk kanyarítani.

Igaz, hogy sok a kívánni való. Államéletünk rendezésének nagy munkája — úgy szólván — most vétetik foganatba, s így szükségképen sok és különféle az, mi várakozásunk tárgyát képezi. De arról lévén szó, hogy majdnem új államéletet teremtsünk, ezt sikeresen csak úgy érhetjük el, ha a munka fáradalmait megosztva, ki-ki a neki adott körben s tehetségéhez mérten, önzetlen tevékenységgel vesz részt ab-

ban, bírálatában pedig a kezdet nehézségeit vévén tekintetbe, ehhez és saját tevékenysége mérvéhez arányitva mond lelkiismeretes ítéletet.

Negyedik éve már, hogy újból föltámadt alkotmányunk napjait éljük, s vajjon mi volt legelső dolgunk akkor, midőn e napok kezdetüket vevék: nem-e az, hogy árrá duzzadt alkotmányos buzgalomunk zsilipjeit megnyitva, szabad utat engedünk párt-szenvedélyeink rohamának, mely az egyetértés, vagy legalább a kölcsönös türelem üdvös csirait elsöpörve, a pártok állásában még a magánéletre is kiható éles ellentétet idézett elő; — s mióta ez ellentét némileg enyészett, vajjon mi jellemzi leginkább közeletünket: nem-e az indifferentismus és az, hogy érdekeltség és tevékenység csak ott nyilatkozik, hol egyéni érdek és ambitio nyernek táplálékot.

Ezek tények, melyeket tagadni nem lehet, agyonhallgatni helytelen, sőt káros volna, — s miben keressük okaikat? Ne fűr-késszük azokat, mert ez messze vezetne, — tovább, mint a mennyit ezuttal mondani akartunk. Értjük be constatalásával annak, hogy ez így van s hogy e vizás helyzet gyökeres orvoslása oly feladatot képez, melynek megoldásától függ államéletünk sikeres fejlődése. S végül, nehogy a pessimismus hatalma látszassék rajtunk erőt venni, tulajdonítsuk helyzetünk abnormitásait részben a vajadás egy oly stadiumának, mely szervezkedésünk jelen szakában ettől elválaszthatlan. **Hajóssy.**

Országgyűlési tudósítás.

Május 10. Elnök bemutatja Chorin Ferenc Arad város országgyűlési képviselőjének megbízó levelét. Dietrich Ignác az igazságügyministernek a a bíróság ügyében adott válaszára teszi meg észrevételeit. Ő általánosságban a válasszal meg van elégedve, mert a minister még többet mondott, mint várni lehetett; azonban ha jobban megfontolja a dolgot, a beszédben annyit mond a minister hogy: „nеше semmi, fogd meg jól.” — A ministernek nem azt kellett volna mondania, hogy ha leküzdhetlen akadályok közbe nem jönnek, alapos reménye van, hogy bírósági törvényeket végre fogja hajtani. — A jobboldal nyugtalansággal fogadta beszédét. A központi bizottság előadója Hodossy I. bemutatja jelentését a 25-ös bizottság munkája felett, melyet a bizottság alapul elfogadott, — hogy mikép, azt már tudjuk. — Zsedényi E. a jelen ülészak rövidsége következtében az ülések tartását 9—2 óráig indítványozza. Elfogadtatik. — Elnök betérjeszti a zólyom-besztercei szárnyvonal kiépítése s a vizszabályozási társulatok és gátrendőrségről szóló t. javaslatokat. Ghyczy az időt rövidnek látja, hogy e javaslatok ily hamar tárgyalás alá vétessenek, Gorove belenyugszik az elhalasztásba, de csak pár napig, Dák Ferenc is úgy érti Ghyczy Kálmán szavait, hogy a jövő

ülésszak elején azonnal tárgyalás alá vétetnek a t. javaslatok.

Ministeri jelentés

a vizszabályozási és gátrendőri törvényjavaslatokhoz.

Hazánk anyagi érdekeinek annyira örvedetes fejlődése, s ezek közt kiválóan a mezei ipar napokint fokozottabb igényei, mindinkább érezhetővé teszik az általános vízjogi törvények hiányát, s csaknem elodázhatlannak tüntetik fel ezen törvények megalkotásának szükségét.

De habár egyrészt anyagi emelkedésünk, s nemzetgazdasági érdekeink eme törvények megalkotását sürgetőleg követelik is, — másrészt be kell ismernünk, hogy azon nehézségek, — melyeknek elhárítása nélkül az általános vízjogi kérdések szerencsés megfejtése lehetetlen, — ezen, különben a közjólét előmozdítására nézve oly nagy fontosságú ügynek rendezését, a törvényhozás nehezebb feladatai közé sorozzák.

Nem véltünk csalódní, midőn kimondjuk: hogy kevés oly tárgy van, melynek rendezése, a törvényhozás körében mélyebben beható tanulmányozást, többoldalú tárgyalást, s nehezebb kérdések előzetes megoldását föltételezi, mint az általános vízjogi törvény: s ép ez indokoknál fogva a ministerium annak benyújtására e pillanatban nem is vállalkozhatott; de egyszersmind kijelenteni óhajtja, hogy annak benyújtását legközelebbi feladatai egyikének tekinti. Hazánk anyagi érdekeinek jelen fejlettsége mellett is azonban már elodázhatlanul szükségeseznek mutatkoznak, az általános vízjognak főleg azon részére vonatkozó intézkedések, melyek a vízmentesítés céljából alakult társulati működését szabályozzák, és azok által végrehajtott víziművek fentartására vonatkoznak.

Mert az 1836: 36 és 1840: 10. t. c. ez irányú intézkedései most már nem kielégítők, s az ezen törvények alkotása óta kifejtett viszonyok folytán szükségesekké vált intézkedésekről, törvénykönyvünk nem gondoskodik.

A fölmerült nehézségek egy része kibocsátott rendeletek által, s kifejtett gyakorlat alapján oldatnak meg, melyeknek foganatosítását ép ez oknál fogva nemcsak egyesek, de a törvényhatóságok is gyakran meghiúsítják.

De ezenfelül vannak e téren oly kérdések, melyek eldöntése nélkül a készült vizszabályozási védművek fentartása biztosítva nincs.

E kérdések fontossága és halaszthatlansága, különösen az utóbbi árvizek, gátrombolások és a mentesítettnek vélt árterületek elborítása folytán annyira kiemelkedett, hogy ezeknek megoldásával a közvagyonosodás érzékeny hátránya nélkül, már többé késni nem lehet; sőt ezen törvények jótékony hatása épen a jelen körülmények közt mutatkozik legvalószínűbbnek.

Hogy tehát addig is, míg az általános vízjogi törvények elkészülhetnek, az annyira szükséges vizszabályozások létrehozatala társulati uton megkönnyíttessék és törvény által biztosítva legyen, szükségesnek láttam egy a vizszabályozási társulatok

ról és egy a gátrendőri intézkedésekről szóló törvényjavaslatot a mélyen tisztelt országgyűlés elé terjeszteni.

A vízszabályozási társulatokról szóló törvényjavaslat főcélja ezen társulatok alakulását és működését elősegíteni.

Nevezetesen megkönnyíteni azt hogy a társulatok védműveik előállítására kölcsönöket is köthessenek, mely célt leghathatósban mozdítja elő az, hogy ezen törvény által a mentesítés céljából behurhált tőkék a mentesített földeken fekvő oly tehernek nyilvánítottak, melyek az országos és községi adón kívül minden telekkönyvi bekebelezés előtt állanak.

Biztosítani fog továbbá, a fölvett kölcsön után fizetendő évi részletek és egyéb társulati kivetések sikeresebb beszedése az által, ha ezek közigazgatási uton hajtathatnak be.

Tüzetes intézkedések foglaltatnak továbbá a törvényjavaslatokban az iránt, hogy a megkezdett szabályozási munkák abba hagyhatók ne legyenek és hogy a tetemes költségen létesített védgátak mindig jó karban fenn is tartassanak, mire szintén a tapasztalás nyújtotta az indokokat, a menyiben újabb időben több társulatok szervezete annyira meglazult, hogy azoknak működésében nemcsak teljes pangás allott be, hanem némely társulatok, ugy az illető jóhiszemű érdekeltek, mint pedig az állam nem csekély kárára, már a végfelosztás veszélyének voltak kitéve.

A gátrendőri törvényjavaslatnak pedig főcélja, hogy ezen a társulatok által emelt védgátak és egyéb vízművek a törvény őtalma alá helyeztessenek; hogy meglegyen határozva a társulatok s a törvényhatósági tisztviselőknél a fentartás körüli teendője, — meglegyen állapítva a kormány által gyakorlandó felügyelet, hogy veszedelem idején legyen munkaerő a hatósági tisztviselők rendelkezéséig, s hogy a veszedelem multával a teljesített munka és az igénybe vett anyag értéke az illetőknek megtérítessék.

Szabad legyen végre ezen röviden összefoglalt, de legnagyobb részt a tapasztalatokból merített indokok előterjesztése után hivatkoznom ezen törvényes intézkedések időszerűségére, s azon meggyődésemet kifejezni, hogy a vízveszélyeknek kitétt országrészek lakói e törvénynek létrejöttét örömmel üdvözlendik.

Mindezeknél fogva kérem a mélyen tisztelt országgyűlést e két törvényjavaslatot elfogadni.

Budán 1871. május 1-én.

Franciaországi események.

Apróbb csatározásoknál egyéb nem történt a napokban sem Páris körül. A versaillesi csapatok majd egy hó óta készülnek az általános rohamra, de mint látjuk csak készülnek. Kisebbségi összejutásokban ugyan többnyire ők győznek, jelentékenyebb eredményt azonban minden erőködésük dacára sem tudnak felmutatni majd két havi működéseik után sem. Az Issy erődöt elfoglalták, mi tagadhatlanul nagy előny, azonban még a legnehezebb feladat, a torlaszharc előttük áll, s hogy fognak ennek megfelelni, azt csak a jövő mutatja meg.

A béke szükségét mindkét fél napról napra jobban érzi. Párisból egy küldöttség kereste fel Thierst, s ő e küldöttséggel tárgyalásokba bocsátkozott; — a multkor szóba sem álltak a küldöttekkel.

A bonapartista izgatások napról napra nagyobb mérvet kezdenek ölteni. I. Napoleon halálának évfordulóján a legtöbb városban, magában Versailleben is gyászisteniztetések tartattak, mely alkalmal számtalan proclamáció keringett a nép közt mely a jelen kormányt kárhoztatva, a Napoleon dicsőséget zengedezi, s bizonygatja, hogy Franciaország csak a császárságban találhatja fel üdvét.

Frankfurtban a békealkuvások befejeztettek. A hadi kárpótlásból egy fél milliárd elengedtetett, de oly fizetési módozatok mellett, melyek e veszteséget a német kormányra nézve dusan kipótolják. Franciaország ugyanis mindjárt kötelezvényt állít ki, melyszerint a hadikárpótlást egy év alatt fi-

tendi le, angol, francia és német bankházak jóállása mellett. A békekötés aláírása után a párisi erődök rögtön átadatnak a francia kormánynak, s a német csapatok haladéktalanul kivonulnak Franciaországból, kivéve Francia-Lotharingiát, melyet a hadikárpótlás lefizetéséig megszállva fognak tartani.

Legujabbak.

Versailles, május 10. Issy erődben 119 és Issy-helységben 10 ágyu zsákmányoltattott, melyekből mintegy 50 darab ma Versaillesbe szállítottott. Issyben löszerekből és pálinkából nagy készletet találtak, mely utóbbi dohányszesszel volt preparálva. Ezen elkészítési módnak, melynek célja az volt, hogy a nemzetőröket izgatott kedélyállapotba hozza, azon balkövetkezmenye volt, hogy a lázadók sebesültjei mind elhaltak tőle. Megerősítik, hogy az egész helyörség egy észrevétel nélkül maradt víz árkon át illant el.

Berlin, május 10. A megkötött békeszerződés rendezé a pénz kérdését, mely egy létrejött kölcsön folytán biztosítva van. A versaillesi kormány táviratilag hagyá helyben a békeszerződést. — A párisi észak-keleti erődöket oda hagyandják a németek. A hadi kártérítésből állítólag egy fél milliárd engedtetett el. Franciaország a hadikárpótlási összegből esedékes, — az angol és német bankházaknak garantirozott adóssági kötvényeket egy év leforgása alatt átadandja, ezen adóssági kötvények a Németország által meghatározandó határidőkben folyóvá tétetnek. Két milliárd német bankházzal fog köttetni. A foglyok azonnal hazaszállítottatnak, és csupán Belfort, Longvy és Nancy, esetleg a Francia Lotharingia maradand a hadi kártérítés teljes lefizetéséig megszállva a német csapatok által.

Brüsszel, május 10. A „Nord“ egy táviratot közöl Frankfurtból, mely jelenti, hogy a megbízottak nem utaztak el. A határ kérdésben ide érkezett francia tábornokok e pillanatban, d. u. 4 órakor Bismarcknál vannak. Mint hírlik az éjszaki és keleti erődök a versaillesi csapatoknak engedtetnének át, még azon esetre is, ha az első 500 millió ki nem fizettetett is.

Versailles, május 10. Az Issy-erődben elfoglalt ütegek egyrésze Versaillesbe hozatott. Több gyalogsági és tüzérségi dandár, melyek az ágyukat kísérték, a palota diszudvarába ment, hogy a nemzetgyűlésnek több, a felkelőtől esett jelvényt átadjon. Grevy, az elnök, több követet küldött ki a katonák fogadására.

Versailles, május 11. A szövetségesek állásainak lövetése tovább foly és iszonyu hatással bír. A Vanves erődöt még a szövetségesek tartják megszállva, csapatainak egy hadosztálya ma éjjel elfoglalta a Bourges la Rein előtti torlaszokat, mely alkalmal a fölkelők közül mintegy 100 ember megöletett és megsebesített és 43 elfogott.

Versailles, május 10. A „Journal Officiel“ lap közzé teszi a commune hétfői és keddi üléseit, mely jelentés nagy differentiákra enged következtetni a commune és a központi komité közt. A hétfői ülésen számos szónok megrója a jólébizottságot és Rosselt, mivel a hadigazgatást a központi komitének engedték át. A keddi ülésen Delescluze jelenti az Issy-erőd bevételeit és hogy Rossel beadta lemondását. Delescluze fölhívja társait, miszerint hagyjanak fel gyűlölködésükkel, hogy Párist megmentsek. A „Vengeur“ szerint tegnap egy merész Rossel által aláirt hirdetésny függesztetett ki a jólébizottmány tudta nélkül Páris több helyein. A „Mot d'Ordre“ Rossel egy levelét teszi közzé, melyből kiténik, hogy a szakadás és föl-osztás a szövetségesek keblében föltartóztathatlan.

Békés vármegye törvényszékének 1871. május 15—17-ki tanácsuléseiben a következő polg. perek adatnak elő:

2263—1871. Smidt Henriknének özvegy Spiesz

Andrásné és társai elleni örökösödési pere. — 2283—1871. Varga Istvánnak Illés Erzébet elleni válópere. — 2320—1871. Farkas Grjecs Ilonának Farkas Mária elleni örökösödési pere. Előadó: Igaz Károly táblabíró.

1825—1871. Czégényi Istvánnak Pain Antal elleni 940 frt és járulékaí iránti pere. Előadó: Nyikora Mihály táblabíró.

5500—1870. Pap Istvánnak Lavatka József elleni, közös kereskedésből származott haszon megállapítása iránti pere. — 813—1871. Valach Pál és társainak Valach József özvegye és társai elleni örökösödési pere. Előadó: Németh J. táblabíró.

Ujdonságok.

— **A köztörvényhatóságok rendezése iránti törvény végrehajtása ügyében** — írja a „Pesti Napló“ — megtörtént az első lépés. A mint ugyan is értesülünk, a belügyminister felszólította a pénzügyministert, hogy a szervezési munkálatok megkezdhetése végett már most intézkedjék, miként a legnagyobb adófizetők névjegyzékéi alárendelt közegei által lehető sietséggel elkészíttessenek. Mint továbbá értesülünk, a legnagyobb adófizetők névjegyzékének, az adóhivatalok munkálata alapján leendő megállapítására hivatott megyei közgyűlések határideje szintén ki van már tűzve, még pedig folyó évi június hó 12-re.

— **A megyénkbeli orvos- és gyógyszerészegylet, holnap f. hó 15-én tartja meg rendez évi közgyűlést, itt Gyulán, a kaszinó helyiségeiben, mely alkalmal dr. Kovács István, dr. Hajnal István, dr. Lux Jakab és dr. Bende Albert fognak felolvasásokat tartani. E gyűlés nyilvános lévén, azon mindenki szivesen fog láttatni, s hiszszük, hogy a közönség érdekeltségének azzal fog kifejezést adni, hogy mentül nagyobb számban jelenik meg. A gyűlés után közöbéd lesz ugyan csak a kaszinóban.**

— **A languedoc-i daltársulat e hó 10-én másodsor is előadást tartott a városháza termében, még pedig szép számu közönség előtt, mely ezutal is nagy figyelemmel hallgatá végig a nagy praecisióval előadott külföldi dalokat, s a híres marseillaise-t meg is ismételteté. — Másnap a társulat eltávozott városunkból.**

— **Ennek kapcsán nem hallgathajuk el a felletti megütkezésünket, hogy a fentemlített dales-télyen a férfhallgatók egynémelyike az illemmel egybeférőnek találta, hogy a teremben dohányozzék. A paprikajancsik bódéjában ez egészen helyén lehet, de ott, hol a miveltebb osztály van képviselve s különösen hol nők is vannak jelen, a dohányzás legalább is nem udvariasság.**

— **Szélitve beszélük, hogy az alföld-fiumei vasutnak városunkat is érintő nagyvárád-csabai része, még a folyó év július havában megnyitattik, sőt ha egy újabbí hirnek hitelt lehet adni, az érintett vonalon egy próba-menet már e hó vége felé fog végbemenni. Mi természetesebb annál, mint ha a vasut megnyitásáról szállongó ezen hírekről, mint saját érdekünkben álló, az a kérdés jut önkénytelenül is eszünkbe: hát utja lesz-e Gyula városának, melyen a vasutal érintkezhetik? — Olvasóink bizonyára emlékezni fognak arra, hogy lapunk tavalyi folyamában gyakrabban foglalkoztunk e kérdéssel, és nem egyszer figyelmeztetőleg szólaltunk fel az e tekintetbeni gondoskodás szükségessége mellett, s hogy mi sikere lett e felszólalásnak, az megítélhető azon tényből, hogy utunk most is — csak papíron van, s ma-holnap csak ugyan megérjük, hogy a gőzvonat orrunk előtt robog el, de közlekedési utunk nincs, mely az indóházhoz vezet. Így gondoskodnak a város érdekeiről azok, kik erre hivatva vannak.**

— **Szerkesztőségünkhez beküldetett: A B C, az írva-olvastató tanmód szerint Wurst elvei nyomán készítette Bánhegyi István szepes-sárosmegyei II. tanfelügyelő. Kiadja ifj. Csáthy Károly debreceni könyvtáros, ára kötve 16 kr. Ajánljuk a szülők és tanítók figyelmébe.**

Vegyes hírek.

— A „Budapesti-Közlöny“ egyik közelebbi száma a következő legfelsőbb kéziratot közli: „Magyar belügyministerem előterjesztésére Lónyay János beregmezei főispáni helytartót Bereg-, Atzél Péter aradvárosi polgármestert Arad-, Ernuszt Kelemen országgyűlési képviselőt Vas-, Rónay Mór volt alispánt pedig Torontálnegye főispánjává ezennel kinevezem. Kelt Schönbrunban, 1871. évi május hó 5-én. Ferencz József s. k. Tóth Vilmos s. k. — Ráth Károly pedig, a Curia legfőbb ítélőszéki osztályának rendes bírja, a pesti királyi ítélő tábla alelnökévé nevezetett ki.

— **Uj főispánok.** A „Pester Lloyd“ két új főispán kandidátusról emlékszik meg. Egyik Vavrik egri jogtanár (jelenleg tanfelügyelő s kir. tanácsos), ki Hevesmegye részére nevezetnék ki. Vavrik a legutóbbi egri képviselőválasztásnál, mint Csiky Sándor egyik ellenjelöltje szerepelt. Az említett jelölt egy 30–35 éves tanult férfi s határozott jellem. A másik, a sopronmegyei főispán jelölt: Draskóczy Gyula, ki az utolsó előtti országgyűlésen Gömörmegye egyik kerületét képviselte. Draskóczy, az 1849-ben kivégzett b. Jeszenák egyik leányát bírja nőül, télen át Pozsonyban lakik, hol köztisztviselőnek áll. Ugy látszik azonban, írja a fönnevezett lap, hogy Soprony vidéke az egészen idegen főispán kinevezéséről szóló híreket nem fogadja a legjobb kedvvel.

— **Fehér holló.** Furtáról írják a „Nagy-Várad“-nak: 1849-ik évben, több lelkesült hazafiak között nagyváradi derék ügyvéd, Gyalokay Lajos is elment küzdeni Erdélybe a felkeltek ellen. Egy csatában lábába lövést kapván, csaknem az ellenség kezébe esett, midőn furtai Csordás János közhonvéd, kedves tisztjének oltalmára sietett s egy másik honvéddel együtt, életök kockáztatásával, őt megszabadította. A forradalom lezajlott, a honvédség eloszlott, részint a hazában, részint a külföldre, részint a tömlöcbe. Gyalokay Lajos mihelyt szabadon lélegzett, felkereste Csordás Jánost Furtán s őt nem csak barátsággal s a legnagyobb szíveséggel halmozta el, hanem megígérte neki, hogy fiát fel fogja nevelni s ki fogja taníttatni. Ezen ígéret most beváltva lön. A szegénysorsu gyermek legnagyobb gond és figyelem alatt, ruhával és minden szükségesekkel ellátva, együtt tanul a hálás ügyvéd gyermekeivel s meg van az apának ígérvé, hogy annak idejében tanulmányai bevégezése végett fel fog küldetni Pestre is.

— **Elvetemült ember.** Shotta osztrák faluban egy közműves legény mélyebb viszonyban élt szeretőjével, kitől annak birodalmában létező mindenféle jót élvezett. Egyszer csak eszébe jut a házhoz építés nélkül jutni akaró művész urnak, hogy ő bizony fölhágy Malvinjával, és fog udvarolni Tortner Rózának, ki tulajdon házában árnyában élvezheti a meleg napok hűsét, s hogy e házhoz még kert és holmi más birodalom is járand. Ezt azonban Malvina megtudta, s kezdte az akadályokat Michli elé gördíteni, a miért Michli egy nap magához csalta őt, megfojtotta és a pincébe hurcolva oda zárta, Rozát pedig a másik héten elvette. Malvin árva leány lévén, nem igen keresték, Michli pedig azt híresztelé, hogy Burgersdorfba ment lakni. Történt azonban, hogy Michli kedvet kapott a Rozália eldeklínálásához, s az asszony, hogy férje brutalitásától meneküljön, valami generalis kulccsal fölzárta a pinceajtót, s oda bujt. Pár pillanat múlva szivrepesztő sikoly hallatszik egészen az utcára. A járókelők berohannak az udvarba, onnan a pincébe, s egy rohadásban levő hullán alélva találnak egy nőt. A nőt kivitték, a ház bérlőjét, ki nem volt más, mint Michli, bevitték, — és szóról-szóra kisült, ez az emberi nevet gyalázó történet.

— **A szabó-strike Pesten.** A lebzselő tavaszi divat, mely a legnagyobb fogyasztók egyike, mert rövid idejében is nagy változatosságot szeret és tud kifejezni, egy hét óta vulkánon jár dal, a mennyiben kedvét az egy hét óta lappangó szabó-strike fenyegeti. A lappangó strike, mint olvasóink már tudják, ma némi bugyborékolással adott

magáról jelt az országháza előtt. A városi főkapitány már tegnap értesülve volt a készülendő nagy dolgokról s azért ütegei idejekorán föl voltak állítva a köllő helyen s ő maga is főhadiszállását a képviselőházban etablirozta. Valóban is, már reggeli 9 órakor kezdtek gyülekezni a legények a muzeum kertjének a Sándor-utcaára dülő részében. A csődület oka a következő: az egy hét óta álló strike-ot egy némely vékonyabb pénzü legényke meguntta, s többen kezdtek visszazállingózni a munkába; de az erősebbek, a párisi commune példájára a végső ellentállásra készen, újra kilépésre bírták a gyávákat és a strike kezdett hangosabb irányt venni, elannyira, hogy a főkapitányság szükségességnek látta 52 embert elfogni. Ez ötvenkét ember kiszabadítása iránt már tegnap tétettek békés uton lépések, de eredmény nélkül. Ma tehát a törvényhozáshoz forlult a szorongatott testület. Deák Ferenczel kívántak szabóink egy petíciót beadatni; de a kérvény nem volt jól felszerelve s Deák Ferenc — mint halljuk — azt a tanácsot adta a legényeknek, hogy szereljék fel kérvényüket s kérjék föl Simonyi Ernőt annak beadására, ki a tárgybán különben is interpellálta már a kormányt. 9 és 10 óra közt megjelent Táncsics Mihály a „békétlenek“ közt és oktatólag tanácskozott velük 10 óra utánig. A tömeg nőttön nőtt, s a főkapitányi hadiszállás egy hadicselen törte a fejét. Legalkalmasabbnak mutatkoztak e célra az ujkori mitrailleur-ök, melyekkel Pest utcai — kétségkívül tekintettel a már tervben levő megerősítésre — elláttattak. Az országházi szóró-ágyu (vagy mint nálunk nevezik: vizipuska) azon ártatlannak látszó ürügy alatt, mintha az utcát öntöznék föl, megkísérelte a tömött sorok megritkítását, de a fegyver nem mutatkozott elég gyilkosnak, s a tüzelést csakhamar be kellett szüntetni. E diadalon egy, személyes bátorsága által kitűnt szabó egy vörös falragaszt illesztett az országháza falára, éljenek közt proklamálván classicus emlékezetű föliratát: „Igazság és kenyér!“ Erre mint neutrális személy parlamentairnek Visontai Kovács László jelent meg a téren. Ajánlotta a békétleneknek, hogy kérvényüket egy képviselővel adassák be és távozzanak. — A beszéd hatása alatt a falragaszt éljenek közt levéttették; de alig vonult vissza Kovács, kétségkívül korán örvendven a sikeren, a vörös plakát újra a falra került. Ekkor egy olympiai nyugalmából felocsudott drabant jónak látta szintén actióba lépni, sajátkezűleg vevén le a falragaszt, hanem a szabólegény nem azért kiáltozta bele magát a kelő hangulatba, hogy a hatóságot egy drabant személynél is kénytelen legyen tisztelni: fogta magát és vitézül megbérmálta a drabantot, hogy csak úgy csattant. Az elámult drabant pedig reá tevén kezét, mondván először „Ön foglyom“, aztán mintegy magának is, másnak is megmagyarázván, hogy ez mit tesz, elkerítette ezét is, azét is és minthogy el nem lehetett vinni a tömögön keresztül, ideiglenes karcserévé tette az országház ambitusát. Ez, mint olvasóink a tudósításból tudják, szóba került a házban is. Ezek után néhány lovas pandur rohamot intézett a tömeg ellen és szerencsésen ki is söpörte az országuttra. Itt, szemben a Sándor-utcával, egy erkélyes házban van, mint mindenki tudja, a porosz konzulátus. Wacker-Gotter ur, a porosz konzul megjelent az erkélyen, és Pest strikeoló szabói által sürü és harsány éljénekkel üdvözöltetett. A porosz konzul sürü hajlongással fogadta az óvációt, de hogy a német császárnak a rokonszenves tüntetésről tett-e jelentést, azt nem tudjuk, s ezzel a szabó-strike ezen epizódjának is vége van.

„Reform.“

— **Szathmármegyében,** mint írják, a gyakori esőzés következtében a tavaszi vetéseknek csak egy része van eddig elvetve, s ha ez idő tovább tart, igen rossz terméstől lehet félni.

— **Arany lakodalm** volt közelebb Szegeden; Krisanics János és Molnár Ilona házaspár e hó 7-én ül meg házassága 50-ik évfordulóját, ugyanakkor vezették oltárhoz gyermekeik: János városi rendőr és Imre aráikat. Az arany esküvő nagy számu közönség előtt tartatott meg reggel 6 órakor.

Gazdászat, ipar és kereskedelem.

Hetivásári tudósítás.

Gyula május 12. Jó piac volt; a szekérforgalom meghaladta a négyszázat. Ebből 250—260 szekér hozott helyből, Kigyósról, Kamarásról, Dobozról, Váriból, Sarkadról, Ottlakáról, Pélből, Varsándról sat. sat. kisebb, nagyobb terhet őszi és tavaszi gabonafélékből; — a többi szekér vegyes mindent, nádat, szenet, meszet, fát, szenát, bárányt, zöldséget, vesszőkast, boronát sat. hozott.

A kelendőség a 2-od és 3-ad rendű tisztabuzában meglehetősen élénk volt, helybeli sütőgető aszszonyok, ugy helybeli és Bihar több községebeli fogyasztók vették 8—9 frtig leginkább. Finom első rendű buza igen kevés volt, de azt sem vették a kereskedők. 84—85 fontost egy kis vadborsóval 9.20—50 kron vettek néhány köblöt.

Árpa kevés érkezett, 3.60—80 kron adták leginkább, a vékázó kofák pedig 4 frtjával köblét. (A mult heti tudósításban az árpa áránál 3 frt helyett a 2 frt sajtóbibából volt.)

A kukurica ára, mint vásár közeledtével máskor is szokott, feljebb ment; az igen jóért nagyobb mennyiségben már 4.80 krt is ígértek régebbi hízásu sertések számára, — míg a középszerű is 4.20—40 krig kelt kicsiben, az egészen hibátlan pedig 4.60 kron. Hol nagyobb mennyiségű jó áru van, 5 frtot kérnek a tulajdonosok általában, de ezt a hizlálók és speculansok még ma egyaránt vonakodnak megadni. Zab kevés volt, 3.20—60 krig kelt a minőséghez képest.

Kölest, tarkát, gyeptermésűt, rostált épszeműt 14 köblöt egy sarkaditól 3.50 krral vett egy idevaló speculans.

A kendermag most is 4 frton kelt. A legszébb köleskása köble 8 frt, — a középszerű paszulyé 6—6.40 kr, a szép krumpli vékája 1.30—40 kr. volt.

A nád elköltözött száza 11—13 frtig; az óperje szénának 5 rudasnyi kis szekere 9—10 frton, a tűzifa egynegyed öles szekere 4—5.20 krig, méregdrágán; a szén zsákja 80 krral kelt most is a kovácsok zugolódása mellett.

Bárány igen sok volt, mérsékelt árak mellett jó kelettei, — darabonként 1.20 krtól 4 frtig a minőséghez képest.

Halat a szentesi Tiszáról egy, és a tarcsai Körösről két szekeren hoztak. Mindkét helyről oly szép potykák, harsák érkeztek, milyeneket újabb időben ritkán látunk. Két harsca 60—70 fontos, igen sok potyka 10—14 fontos is került. A feldarabolt nagy harsca fontja, — valamint átaljában a szép nagy halé 40—45 kron, a középszerűé 30—35 kron, a csekély 20—25 kron kelt leginkább.

A sertésvásár nagy volt, 700—800 db forgalommal. Eladás azonban kevés történt.

Egy 2 éves kocát 3 szép malaccal, melyek 15—16 frtot külön megértek, csak 29 frton adott oda egy szorult ember. Egy másik kocáért — melynek egy hetes 8 malaca volt — 50 frtot ígértek, de oda nem adták. Egy darab egy éves sovány koca 3 hitvány malaccal 23 frton kelt. Volt sok félhusu süldő, voltak 2 mázsan felüli kővér sertések is, de ezekből eladást nem észlelhettem.

Ló mintegy 70—80 drb volt kelendőség nélkül. Szarvasmarha 25—30 drb, jobbára fejös és hasas tehén, s ez utóbbiból egy öt éves jó husban levő középnyagságu, szép szarvu — mely takarás körül ellik meg — 80 frton kelt el további tartásra.

A belső piac nagy és élénk volt. Sok aprómarha volt, és mégis nagy ára volt.

A jó és nagy öllő liba párja 3 frt, az öllő csirkéké 50—80—90 krig kelt a minőséghez képest.

Sz. L.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:
Hajóssy Otto.

HIRDETÉSEK.

Man biete dem Glücke die Hand!

250,000 M. Crt.

im günstigen Falle als höchsten Gewinn bietet die neueste grosse Geld-Verloosung, welche von der hohen Regierung genehmigt und garantirt ist.

Die vortheilhafte Einrichtung des neuen Planes ist derart, dass im Laufe von wenigen Monaten durch 7 Verloosungen 24,900 Gewinne zur sicheren Entscheidung kommen, darunter befinden sich Haupttreffer von eventuell M. Crt. 250,000, speciell aber 150,000, 100,000, 50,000, 40,000, 25,000, 20,000, 15,000, 12,000, 10,000, 8000, 6000, 5000, 3000, 105 mal 2000, 156 mal 1000, 206 mal 500, 11,600 mal 110 etc.

Zur naechsten ersten Gewinnziehung dieser grossen vom Staate garantirten Geldverloosung kostet

1 ganzes Original-Loos nur fl. 4. —
1 halbes " " " 2. —
1 viertel " " " 1. —

gegen Einsendung des Betrages in Oesterr. Banknoten.

Alle Auftraege werden sofort mit der grössten Sorgfalt ausgeführt und erhaelt Jedermann von uns die mit dem Staatswappen versehenen Original-Loose selbst in Haenden.

Den Bestellungen werden die erforderlichen amtlichen Plaene gratis beigelegt und nach jeder Ziehung senden wir unseren Interessenten unaufgefordert amtliche Listen.

Die Auszahlung der Gewinne erfolgt stets prompt unter Staats-Garantie und kann durch directe Zusendungen oder auf Verlangen der Interessenten durch unsere Verbindungen an allen grösseren Plätzen Oesterreich's veranlasst werden.

Unser Debit ist stets vom Glücke begünstigt und hatten wir erst vor Kurzem wiederum unter vielen anderen bedeutenden Gewinnen 3 mal die ersten Haupttreffer in 3 Ziehungen laut officiellen Beweisen erlangt und unseren Interessenten selbst ausbezahlt.

Voraussichtlich kann bei einem solchen auf der solidesten Basis gegründeten Unternehmen überall auf eine sehr rege Betheligung mit Bestimmtheit gerechnet werden; man beliebe daher schon der nahen Ziehung halber alle Auftraege baldigst direct zu richten an

S. Steindecker & Comp.,

3-4

Bank- und Wechsel-Geschäft in Hamburg.

Ein- und Verkauf aller Arten Staatsobligationen, Eisenbahn-Actien und Anlehensloose.
P. S. Wir danken hiedurch für das uns seither geschenkte Vertrauen und indem wir bei Beginn der neuen Verloosung zur Betheligung einladen, werden wir uns auch fernerhin bestreben, durch stets prompte und reelle Bedienung die volle Zufriedenheit unserer geehrten Interessenten zu erlangen.

Egy gyakorlott gépész

ez évi cséplési időszakra alkalmazást keres.

3-3

Bővebb tudósítást e lap kiadóhivatala ad, hova a levelek bérmentve címzendők.

KELLER ÉS ZSITVAY

selyem és női divat-kelme raktárunkban

25)

PESTEN

16-22

Szervitater 6-ik szám.

A legujabb selyem, gyapju és gyapot női divatkelmek,

**KÉSZ NŐI RUHÁK,
ÉS MINDENFÉLE FELÖLTÖK,**

valamint több más női divatcikkek
dús választásban és lehető jutányos áron kaphatók.

Saját szabóműhelyükben készíttetnek ruhákat a legujabb divat szerint gyorsan, izlésteljesen és jutányos áruk mellett.

Kelmeminták vidékre készséggel küldetnek, a megrendelések pedig kiváló figyelemmel és gyorsan hajtának végre.

Lyoni selyem-kelmékből gyári raktár.

HERODEK LIPÓT GYULÁN

51)

2-3

a „MAGYAR KIRÁLYHOZ“ címzett

SZÁLLODÁIÁT

egészen atalakítva, kávéház-, kerttel és nyári csarnokkal ellátva, minden tekintetben a n. é. közönség kényelmére berendezé, és vasárnap e hó 14-én a délutáni órákban megnyitja.

Utazóknak kényelmes és tiszta szobák mindenkor rendelkezésre állnak, jó ételek és italokról, úgyszinté mérsékelt árak és pontos szolgálatról gondoskodva leend.

Nyáron át friss tormás virstli és jéghideg kőbányai sör mindenkor kapható leend.

A nagyérdemű közönség iránti figyelem által a teljes megelégedés elnyerése lévén szállodámban főfeladatam, méltán ajánlhatom magam — pártolást kérve — mindenki becses figyelmébe.

53)

Felhívás

1-2

gazdasági termények
jégkár elleni biztosítására.

Teljes kártalanítás, legjutányosabb díj és különösen kedvező feltételek mellett a legfelsőbb helyen engedélyezett „Duna“ biztosító társaság gyulai főigynöksége által.

Billitz Vilmos özvegye.

VÉGELEDÁS.

Az eddig Filláry János cég alatt felemállott divat, posztó és vászon kereskedés tulajdonomná válván, annak leszállított áron

Végeledását

52)

elhatároztam, — mire a n. é. vevő közönség minél számosab látoztatását kérem

Alcsér János.